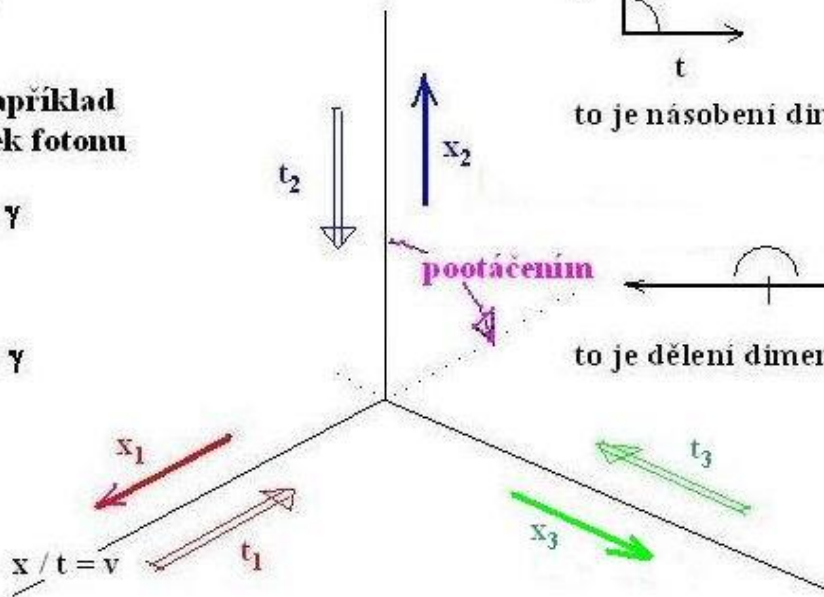

u každé dimenze musíte si domyslet příslušné indexy pro rozlišení dimenzí a domyslet i koeficienty u dimenzí pro číselné vyjádření

tohle je například vlnobalíček fotonu

$$\frac{x^2 \cdot t^3}{x^2 \cdot t^2} \equiv \gamma$$

$$\frac{c \cdot c \cdot t}{c \cdot c} \equiv \gamma$$

to je násobení dimenzí $x \cdot t$

to je dělení dimenzí $x / t = v$ (rychlost)

A to je stav inertiálního „časoprostoru“

- a to je první vlnění „časoprostoru“

- a to je další zavlnění dimenzí

aby se stal časoprostor nejednotkovým a započalo vlnění do tří směrů tj. do tří dimenzí i délkových i časových.

$$c \cdot c \cdot c = c \cdot c \cdot c$$

$$c \cdot c \cdot c = k \cdot c \cdot c \cdot v$$

$$a \cdot w \cdot k \cdot v \cdot c = k \cdot c \cdot b \cdot u \cdot k \cdot v$$

Dušane, umíš napsat matematicky rychlost ?? Napiš si jí na papír. Proč si jí napsal jako x/t ??? Proč ?

To je laciný argument, protože $x=t \cdot v$ a $v=x/t$, tedy můžeš stejně zdůvodnit i pravý opak,

Interpretuj to do geometrie. Pochop, že je to dělení „dvou veličin“ tedy jejich dvou dimenzí, takže to musí být geometricky jak ti to ukazují na obrázku. Pochop, že čas je veličina a ne nějaký parametr, či co jak ty to nazýváš, či dokonce nějaká energie frekvence.... nesmysl.

Pochop že je to nesmysl na entou.

Čas není „vhozen“ do prostoru, ne není. **Není! Prostor je vhozen do času!** Čas není průvodcem, ne není, čas není fluidum. Čas je drvdý „špagát“ tak jako je délka tvrdý „špagát“.

Odporuješ si, ten tvrdý špagát se Ti nějak lorentzovsky kroutí ☺ Čas je pro mě expandující „sít“, prostupující a obalující realitu Ty snad umíš ošahat „délku“ ? Já ne,... já umím jen na paneláku pásmem naměřit interval 30m. Ty ovšem prohlásíš : „no ale on ten interval ikdyž je nenehmatatelný n e p u t u j e , on stojí, **Nic takového netvrdím! Já říkám, že čas expanduje neustále, že neustále generuje ve své limitní frekvenci nové amplitudy, že vytváří každým okamžikem novou realitu, včetně toho paneláku a intervalu na něm.**

kdežto když na paenlák nakreslím interval času, tak ten interval „mi v uších tiká a běží“,

Dušane, to je ten omyl zděděný celému lidskému rodu po celástaletí – to je pocit. !!

domněnka !! Ty se DOMNIVAŠ že 30 m interval neběží, ale in běží,.. běží celým vysmírem tak jak běžíš i ty když sedíš ve křesle nehybně, ...přemísťuješ se s celou zeměkoulí po rastru dimenze i po pravé dimenzi křivé časoprosotrové. **Jsem-li v klidu (v rovnoměrném**

přímočarém pohybu), neběžím vůči nějaké referenční soustavě, ale naopak, to ona svou expanzí běží kolem mě a skrz mě. Totéž děláme i s časem, my-bod-zeměkoule putujeme vesmírem „po dimenzi“, my uktajijeme na časové dimenzi intervaly a vnímáme to jako „tik“, jako chod času. Když si namaloval na panelák 30m interval tak ten se vůči tobě nepohybuje, ty 2m velký interval a na paneláku 30m spuštěná olovnice se v z a j e m n ě nepohybujete totéž s časem, on „běží“ u tvých uší, ale také běží i toho paneláku, stejným tempem běží „tady“ u tebe a stejným tempem běží „tam“ u paneláku. takže v z á j e m n ě mezi vámi dvěma nic neběží...žádný čas není ukrajován. A přesto víme že běží (?) tak tedy vůči čemu běží ? Všude kolem nás na padesáti místech na zemi, na padesáti místech prostorového rozmístění běží čas stejným tempem, všichni se posouvají po časové dimenzi stejně, po stejných časových intervalech.... jak to ? že toto posouvání vnímáme a nevnímáme to že tech 50 bodů rozmístěných v prostorovém rastru se vzájemně neposouvá. Vzájemně „stojí“.(ale posouvají se vůči globál vesmíru). A jak to víme, že se posouvá 50 vzájemně fixních bodů „prostorově rozmístěných“ vůči...vůči...vůči vesmíru ??? jak to víme, kdo nám to řekl ? kde to vidíme, že m . x (za chvíli k debatě m . v) U posuni 50 ti bodů fixně vázaných cítíme, že vzájemně neběží ale běží fixně vesmírem. A co čas : vzájemně cítíme-víme, že čas mezi 50 ti body neběží , ale běží všech 50 bodů fixně „časem“ všem 50 ti bodům běží stejné tempo času.**Já považuju čas za něco univerzálnějšího než Ty, takže pro mě čas expanduje konstantním tempem v celém vesmíru – je absolutní.** Takže časový posun po časovém rastru vesmírem vnímáme, ale posun fixních 50 ti bodů po délkovém rastru nevnímáme... zajímavé že ? Víš proč ? **Protože vnímáme jen zrychlený a nepřímocharý pohyb.** Protože platí $v < c$, tj. $v = 0 / 1$ (zde ta nula je symbol pro číslo jdoucí k nule) čili $v = 1 / \infty$ to je totéž. My cítíme, vnímáme čas proto, že máme ve jmenovateli větší interval než je „jednička“ *-jednotka vzájemnosti*. Kdybychom se my tj. těch padesát fixních bodů p o s o u v a l i vesmírem rychlostí světla ! tak by jsme v hlavě, v hučení hlavy necítili ten chod-tikání času žádné !!!!!!!! Vůbec by jsme „nevěděli“ že čas jde, tiká, odvíjí se...tak ja „nevíš“ že se posouvá 50 bodů po vesmíru. Po jakém vesmíru se posouváš ? Posouvání lze sledovat POUZE vůči hmotě, tj. vůči hvězdám, slunko Měsíci, planetkám atd....posouvání „po prostoru“ nemůžeš sledovat.... když vymetěš všechny tělesa, veškerou hmotu, tak pak jak víš že se posouváš m . x ????????, anebo m . v ?????????? vůči čemu se posouváš, bude-li vesmír od hmoty prázdný ??? tak totéž je s tím časem. Budeš-li se vesmírem posouvat **S tou hmotou souhlasím, ale Ty nerozlišuješ v této úvaze rovnoměrný pohyb a zrychlený (zakřivený) pohyb, pleteš rychlost se zrychlením. U zrychleného pohybu samozřejmě každý posun po prostorové dimenzi cítíš!**

$m . c$ nebudeš čas vnímat, nebudeš vůbec vědět že nějaký existuje a přitom to céééčko může být velké $c = 1/1 = 1500 / 1500 = 10^{54} / 10^{54} \dots$ a to je ono . Zákon o jednotkovém poměru intervalů dimenzí. Pokud se tento poměr změní na vééééé $v = 0 / 1 = 1 / \infty$ pak začneš pociťovat ten tikot času.!!!! protože ve jmenovateli je nejednotkové odvíjení – nejednotkové skoky intervalů, po intervalech, intervaly-tiky hodiněk... vzájemně 50 bodů „cítí“ tok času, v z á j e m n ě ho cítí, ale vzájemně necítí jak, po čem řasovém se vesmírem fixně posouvají.Obdobně s tou délkou : vzájemně 50 fixních bodů „necítí“ vzájemný posun, neb ten je JEDNIČKOVÝ a ještě necítí posun vesmírem, neb v prázdném vesmíru „se posun necítí“. **Prázdný vesmír nemůže existovat.**

Dušane, já vím že je to na lidský mozek těžké ho mučit něčím co má geneticky „vnuceno“ vidět jinak.

Ale proboha já vůbec nejsem v zajetí času, jak je dosud chápán. To máš k tomu mnohem blíže Ty. Pro Tebe je čas pouze rychlost fyzikálních procesů, jak se relativisticky mění od pohybové soustavy k soustavě. A pro mě je čas něco obecnějšího, fundamentálnějšího a absolutnějšího, co rychlost těch všech fyzikálních procesů vytváří.

Je to takt toho „procesoru“, ve kterém žiješ a přemýšlíš. Pro Tebe je čas funkcí hmoty, pro mě je hmota a prostor funkcí času.

Budeš-li o tom přemýšlet, dlouho, tj. několik let a to denně, tak to pak pochopíš...anebo začneš cítit změnu myšlení... dokonce, když se narodí dítě a budeme-li ho 70 let izolovat od lidí a učit ho že čas neběží, tak možná tu genetickou vadu zděděnou „že běží“ ho odnaučíš vnímat... čili ti chci říci, že je to jen pocit-vjem to co si doposud lidé o čase myslí. **Já svou vizi času nezměním ani za 100 let, a věř, že mě fascinoval už od dětství. Nesmíš si myslet, že jiný názor je nějaký nedostatek.**

Nyní se pustím do vybraných (už nesourodých vzájemně) pasáží z minulé debaty , vepisují názor černě :

1) Ten penicilin je „zakřivenější“ než zbytek prostoru ☺. Jistě, je to výrobek z vlnobalíčků které už vesmír vyrobil sám a je to výrobek z těch vlnobalíčků jen jinak pospojovaných tj. i modifikovaných, že jednomu vlnobalíčku kousek vlny odtrhneš a jinému zas kousek vlny zkřivíš do jiného geom. tvaru atd. Penicilín je konglomerát velkého počtu vlnobalíčků, které vesmír sám geneticky dodnes nevyrobil. Každý výrobek vesmíru je v podstatě „klonem“ dál se nemění, ale...ale lze ho použít k úpravě a jiným konglomerátům. Vezmeš-li klon molekuly mědi a tomuto multivlnobalíčku uštipneš elektron jako „vlnku“ tak z něho uděláš iont jako jiný „klon“ ale...ale zase s ním můžeš manipulovat dál. Po Třesku žádné složité hmotvé struktury nebyly a ty se postupně v posoupnosti změn stavů dle zákona o střídání symetrií měnily a složitější se vyráběly. Ostatně zákon o střídání symetrií platí i na výklad o nejednotkových poměrech dimenzí $c = 1 / 1$ se změní na $v = 0 / 1$ a $v(1) = 1 / 5$ se změní na $v(2) = 1/6$ atd. to je ten vývoj, ale...ale opět nastoupí jisté proavidlo genetiky „výběr v mantinelových možnostech“ to bude pro matematiky oříšek „jak“ to vesmír dělá, když z už vyrobených stavů (výrobků hmotových) chce realizovat (střídáním symetrií) další výrobek v řadě, další nový stab „do budoucnosti“ té posloupnosti vývoje... jak vesmír vůbec „si sám předloží“ mantinely výběru k sestavení dalšího kroku do vývoje stavů (hmotových stavů). Jak to dělá vesmír je snad složitější vysvětlit, než jak to dělá člověk např. chceli vyrobit ten penicilín...atd. Člověk už vyrobil 1,3 milionů sloučenin, které vesmír **dosud** nevyrobil a je otázkou zda by je genetickým postupem „svého“ výběru, mantinelového postupového výběru vůbec kdy sám vyrobil a v jakých časových návaznostech...???...člověk svou mozkovou činností nabourává posloupnost samovesnírného vývoje změn stavů. Ale jen proto, že člověk kolem sebe má ty komponenty. Kdyby člověk byl ve stavu časoprostoru pár vteřin po třesku, neměl by „z čeho a jak“ vyrobit penicilín...!...to znamená, že byl-li vesmír po Třesku v jistém jednoduchém stavu (hmotovém) tak tam ani nebyly zákony, které máme nyní... zákony-pravidla jsou „důsledkem“ výroby stavů (hmotových v posloupnosti nárůstu složitějších „klonů) a tak po každém novém výrobku vesmír „vyrobí“ i „k němu“ zákon ... v posloupnosti výroby atomů, molekul, sloučenin atd. tak v této řadě nárůstu komponentů narůstá i počet zákonů k jejich vzájemnému chování ... i zákony jsou nakonec „klonem“ klonem stavu poměru dimenzí veličin délka a čas...čili jistě vlně. 2) **Protože prostor bez hmoty je nemyslitelný, nemůže nikdy absolutně plochý prostor nikdy existovat.** Dušane, jistě ... po Třesku je náš časoprostor bez hmoty nemyslitelný, jistě, ale o tom stále mluvím, že po Třesku se začal „křivit“ časoprostor a to je důvod vzniku hmoty...po Třesku se časoprostor ““““zkřivil do pěny““““ a v pěně se „objevily“ vlnobalíčky a to byly fotony. Jistý stav křivosti časoprostoru zůstal klonem (gravitační křivost) a začal se časoprostor dál křivit „na jiných úrovních“ v „jiných lokalitách“ v jiném seskupení...a tak začaly vznikat elektro, proton atd. ... jsou „křivosti“ časoprostorivé omáčky-pěny v jiné už křivé časoprostorové omáčkě-pěně... Klonový křivý časoprostor gravitačně zkřivený se začne dál v menších lokál-balíčcích jinak

křivit. Vesmír vezme kus už křivého časoprostoru a v lokálním místě ho o kousek víc zkříví...pak vesmír vezme tento druhý stav křivosti a začne ho dál jinak křivit v jiném lokálním působení...pak se tento už třetí křivý sta... vlnou posouvá po předchozích křivostech...atd... malé vlny po velkých vlnách. Zephir by ti to vysvětlil na rybníce... udělá tam velké vlny a „přes“ ně malé vlny a ještě dokáže i vibrovat vrtidkem a i „v malých“ vlnách nadělá vlnopěnu. Takže samozřejmě, že po Třesku v tomto typu vesmíru už časoprostor je nafurt zkřivený a proto v něm jsou nafurt hmotové struktury ... což neznamená že by nemusela být vadná moje představa, že před Třeskem je časoprostor **Jaký „časoprostor“, když tam nemá čas?** ☺ bez hmoty proto, že je absolutně jednotkový- nekřivý 3) **Vesmír neexistuje ve všech časech simultánně**, je vidět, že si NAPROSTO nepochopil co je čas... je mi líto. **takže mluvit o plochem časoprostoru je pro mě matoucí virtuální realita.** NAPROSTO „já o koze , ty o voze“...naprosto. Slovíčko „plochý“ nenávidím, tak si ho nahrazuji výrazy „křivý“ a „nekřivý“... před Třeskem byl časoprostor nekřivý tj. jednotkový. Když se časoprostor „zkříví“ tj. nějak zvlní, je to důsledkem „použití“ stavu nejednotkových poměrů dimenzí veličin ... $v < c$... toto je zárodečný logický fakt-jev-realizační možnost „křivení“ časoprostoru...a tím vzniku hmoty 4) **Pro mě je realitou kladně zakřivený prostor v plochem čase.** Je mi líto ... ale prostor není „v čase“ čili v tom tvém pojetí, že „čas nějaký nebeský“ se kouká „do vesmíru“ a tak něčemu odtikává... Moje představa je jasná z obrázku = prostor $x(1) \text{ krát } x(2) \text{ krát } x(3)$ a totéž „časor“ $t(1) \text{ krát } t(2)$ $t(3)$ jsou „v sobě“ tedy neoddělitelně sourodé ... tedy dokonce jsou to „dvě věci“, dvě strany na jedné minci, pana a orel z jedné mince. ... čas a délka jsou dvě veličiny jedné Veličiny (před Třeskem)... která se rozštěpila dle zákona o střídání symetrií... čas-veličina je v jiném obraze délkovou veličinou... tak jak ti to kreslím na obrázku. Má-li veličina sebe samu podvojně, trojně jsou to dimenze, a pak podobně... zdůrazňuji slovíčko *podobně* Veličina má sebe samu jako dvě reprodukce symetricky obrácené a o je ten čas-veličina a délka-veličina .

intervaly nejsou „v“ tedy „v dimenzi“ ale „na dimenzi“ tedy na špagátku a né ve špagátku.... Dimenze je z těch intervalů (z kvant poplatných energií expanze) Dušane, nesmysl ! Dimenze není „z intervalů“. Dimenze je p o j e m. Dimenze je „zdvojená, ztrojená podoba“ jedné veličiny...a na ní pak si ukroj intervaly. Jistě, poskládáš-li, pospojuješ-li intervaly do řady za sebou, dostaneš spojitou dimenzi, ale pochop co je prvotní... i ten tvůj interválek se někde musel narodit a z něčeho... takže vysvětlit interval je stejné jako vysvětlit celou dimenzi, takže vysvětlí celou dimenzi a pak dělej z ní intervaly, anebo vysvětlí interval dimenzní a z něj posešívej dimenzi coby veličinu... **Dimenzi dělá (vytváří) expanze v určitém „směru“.** **Není to je nějaká souřadnicová soustava, ale struktura fyzikální reality.**

a ta zakřivenost (pootočení soustav) se děje po Třesku nejednotkovými poměry intervalů dimenzí délkových vůči časovým $v < c$ ((což nejednotkový poměr je v podstatě „snímek“ do pozorovatelný o křivostech-pootočeních soustav.)) ovšem „zmnožování“ intervalů ??? to je jednak nelogické a jednak nefyzikální a logicky i nepochopitelné... Velký třesk Ti nevdá; ale když já říkám, že ten „třesk“ probíhá zrodem každého nového okamžiku, a to neustále, tak nechápeš ... Dušane, podle mě Třesk velký není „zrodem okamžiku“ ve tvém pojetí smyslu toho výroku, ale...ale Třesk je „předěl“... Třesk je zněna ... **Změna musí nastat v čase, to čas je tou kontinuální změnou** třesk je změna stavu předchozího na stav následující a náhodou v tom předělu se „koná“ změna týkající se veličiny čas a to tak, že (podle zákona o změně symetrie na asymetrie a neopak) nastane nejednotkové „nastavení“ poměru... nejednotkové nastavení POMĚRU intervalu délkového ku intervalu časovému... což je vééééé $v = 0 / 1$... čili po Třesku nastane „vlnění-křivení“ časoprostoru... nejprve jedna dimenze, pak souběžně dvě dimenze se kříví, pak se kříví tři, ale dvě původní křivé se zamění za jiné nekřivé dimenze... no prostě „šachy“ ... střídání symetrií... atd. výklad jindy. Čili ve

Třesku opravdu „vzniká čas“ **Nesmysl, to Ty nechápeš, co to je čas, a bohužel to nikdy nepochopíš (jen Ti vrátím, co Ty opakovaně používáš proti mně)**- projev té veličiny čas ((netikající před Třeskem, tedy tam „tikající“ jednotkově což se nepozoruje.... jednotka je libovolně velká a nemá se s čím srovnávat, tedy není tam nejednotkový pozorovatel co by sledoval jednotkový tik času)) v tom smyslu, že se nastoluje po Třesku odvíjení času, tok času, tikání času, tj. nastane nejednotkové ukrajování na časové dimenzi....

Ty jsi posedlý tím Lorenzem no, posedlý ... to může být pravda a nemusí , je o tvůj nefyzikální vjem....který nepatří do debaty, jak si to sám řekl. Patří sem to, že Lorentzovy transformace dělají z optiky (perspektivy) realitu založenou na subjektivitě pohledu. Já jsem absolutista. Já ne... já naopak, já jsem na pokraji tvrzení, že soustavy, v nichž se nacházejí stavy těles a pozorovatelů se vzájemně pootáčejí ((z principu „křivení-pootáčení časoprosotru samého aprincipu nutnosti se pootáčet-křivit dle pravidla o střídání symetrií...jinak by vesmír nemohl mít děj)).... takže já Lorentzovu transformaci mírně přepracovávám, ani né do jiné matematiky, ale do jiného pojetí, že to není „transformace“, ale právě že ty Lorentzovy výrazy ukazují-předvádějí nikoliv „skoky“ z jedné pozice fyzikální do jiné konkrétní pozice fyzikální, ale že se změny, „relativita“ děje podle jevu plynule se pootáčených soustav a snímáním hodnot afinně „dopplerovsky“ **degradovaných Jó, a jak se ten dopplerovsky relativizovaný čas projevuje, když se soustavy přibližují? Tobě nevadí, že by se čas měl v rozporu s STR zkracovat?**, já nepokládám STR za nesmysl, ale je zapotřebí zhodnotit její další okolnosti a návazně novou logiku pohledu **Celá STR je nesmysl. a tím pootočený interval je menší, jeví se jako zcvrklý. Proč by se měla zcvrkávat? Kam až se zcvrkne? Kam...do hmoty, kompaktifikuje se zabalí se**

S Tvým výkladem veličin a rozměrů souhlasím. Dokonce i na těch základních veličinách bychom se skoro shodli: já ovšem říkám, že veličinu-dimenzi určuje energie (frekvence) její expanze, vše ostatní jsou odvozené „veličiny“ s nějakým „rozměrem“ . S čím nesouhlasím je, že čas je podle Tebe kutálení hmoty, což když přeložím je rychlost fyzikálních procesů (nemyslitelných bez hmoty), ale pro mě je čas nezávislou veličinou, která odtikává sama od sebe. Uvažuj, kdyby se čas zrodil až ve velkém třesku, neměl bys referenční soustavu pro umístění časového okamžiku, ve kterém nastal.

08.09.2006 v 11:32 h Josef... to byl výkon, vzal jsem to jedním dechem až jsem zapomněl jít k doktorovi ... a zmeškal jsem objednaný termín

Nesouhlas, já se možu bavit o léku na AIDS ikdyž ještě on neexistuje v celém vesmíru ...(ale bude existovat), takže to má smysl se o něm bavit – ty tvrdíš že ne. Plochý prostor nebude existovat nikdy, ani kdyby lidstvo našlo léky na všechny nemoci.

čas je VELIČINA ikdyž „neběží“...čas nikdy neběží !!!!!, ale bod hmotový po časové dimenzi „se valí, se posouvá, teče, tiká, chodí.... čas jde či odvíjí se PO DIMENZI ... kdyby čas NEBĚŽEL tak by i tak byl-existoval jako VELIČINA ... sakra pochop to už ... budeme konečně dva. Jak už jsem napsal, čas podle mě není osa, po které se kutálí hmota, pozor, to jsem řekl, ano, čas je dimenze (dimenze veličiny čas), po které „kráčí“, kutálí se hmota...ano...tak jak se posouvá bod po délkové dimenzi – mění polohu délkovu, tak bod se posouvá po dimenzi časové a mění „časovou polohu“ **ale generátor reality: vždy z minulé do té aktuální. ...a že je čas „generátorem“ reality ... no, s tím taky nesouhlasím... pokud to není jen básnicko-filozofická metafora **Ne, je to filosofický fundament mé teorie.****

Josef, konec... musím se jít k tomu doktorovi i když se zpožděním.

ahoj.

Naše stanoviska se nesblíží, na to jsou příliš filosoficky odlišná. Ale nevím, čím to je, že naše vzájemná diskuse nevede aspoň k lepšímu pochopení jeden druhého (aspoň z Tvé strany). Normální by přece bylo říct, chápu Tě, ale zásadně nesouhlasím a věřím, že mám pravdu. Místo toho Tys mě začal známkovat, volat „Nesmysl!“ a stále si myslíš, že kdybych dost přemýšlel, musím přijít na eleganci a hloubku Tvých myšlenek. Přemýšlel jsem hodně a zůstávám na svém. Tu a tam s Tebou i souhlasím, ale filosoficky se nikdy neshodneme. Naše diskuse sice může vytríbit argumentaci, ale vždy to bude jen hrách na stěnu. Ahoj. V dobrém zdraví Dušan

červeně reaguji na tvé černé písmo

zeleně reaguji na modré tvé písmo

Vložil: Streit Čas: 5.9.2006 10:06:21 Reakce na:

(citace Navrátila původní řeč) //Je-li dimenze (délková) nekonečně velká, pak jak velký je interval na ní ?...? libovolně velký interval !

(odpověď Streita) To není pravda! (reakce Navrátila červeně) Ale Dušane... moje věta byla položena jasně a ty odpovídáš zcestně. Řekl jsem jasně otázku „jak je velký libovolně velký interval na nekonečně „dlouhé“ dimenzi délkové ? Nekonečná délka se může skládat z nekonečného počtu konečných intervalů.No, vidíš. A jak je velký ten „konečný“ interval ? Tím konečným a dále nedělitelným intervalem je pro mě kvantum času. A právě tohle je plácání...na délkové dimenzi není intervalem „kvantum času“... to je zcestný výrok neb je neodůvodnitelný ničím logickým. Navíc netvrdím, že délková dimenze je nekonečná – naopak : je zakřivená kladně, tedy do sebe, tudíž je uzavřená. Vesmír s konečnými všemi délkovými dimenzemi (?) no budiž...ale proč se tedy tyto veškeré délkové dimenze „roztahují-rozpínají-zvětšují-nabobtnávají-natakují-expandují-narůstají ????? co to je ? Co to je že „konečná délka“ zvětšuje počet svých bodů až do nekonečna (kružnice s konečnou délkou se zvětšuje do nekonečně velké kružnice s nekonečně velkým poloměrem) co to je ? a proč ?...proč ten švindl o konečnosti „balíš“ do UZAVŘENOSTI ? Představ si, že něco expanduje nekonečně dlouho a přitom je uzavřené (kladně zakřivené). Když pak něco expanduje souběžně, ale rychleji, tak to menší je v poměru rychlostí expanzí zakřivenější a to větší je v poměru expanzí plošší. To menší nekonečno může být v tom větším vnořeno. Když budeš mít dva generátory čísel, třeba skalárů, tak když ten jeden bude skaláry chrlit dvakrát rychleji, bude jich dvakrát více, bez ohledu na to, že také nekonečný počet. Když budeš nekonečně dlouho nafukovat kouli, také to pořád bude nekonečně velká koule.Ale i kdybys nesouhlasil s předchozími dvěma větami, měl jsi v rozporované větě logickou chybu! A ty ne ? Já podal protiargument, kde je tvůj protiargument. Nelze říkat „lžeš, logicky chybuješ“ bez důkazů !

(citace Navrátila původní řeč) //Když na dimenzi nekonečně dlouhé udělám interval, pak ho (jeho velikost) mohu NAZVAT „jedničkou“ . Odted' je to „fixní axiomatické určení velikosti“ je to onen „výchozí bod“.

(odpověď Streita) Ano, já ho měřím frekvencí času. (reakce Navrátila červeně) Proč ? ty nemáš klacek či svinovací metr ? Proč měřit interval délkový frekvencí času a frekvenci času měřit svinovacím metrem ?? Čerta poměřuješ Bohem a Boha poměřuješ čertem ??? Co tím získáš ? Relativisté ho měří rychlostí světla.POZOR... v tom je ten „trik“. céééčko je poměr

dvou dimenzí, dvou intervalů dimenzí. A já právě než ten poměr se bude debatovat, chci najít smysl „intervalů“ na obou dimenzích i na dimenzi délkové a i na dimenzi časové. Když si napíšeš $c = x / t = 1 / 1$, tak samozřejmě můžeš poměřovat délkový interval pomocí c a frekvence času, ale došlo tu k tautologii. Musel si nejprve zvolit „jedničku“ pro interval času a podle ní pak vyšla „jednička“ intervalu na délkové dimenzi. Čili to je to co já míním debatovat, že ... že c je univerzální vesmírem uzákoněný jednotkový poměr dimenzí ať už je jednotka jedné z dimenzí zvolena jakkoliv velká, tak se k ní ta druhá jednotka na druhé dimenzi musí přizpůsobit aby stále platilo c . Čímž lze prohlásit, že jednotka je *jakkoliv velká* i ta časová i ta délková, ale poměr musí dávat c . Proč? Ty jsi „ c “ fetišista. Je to nejelegantnější a nejzákladnější zákon vesmíru...bez něj by nešlo „křivit“ prostoročas. A to je ten můj „vynález“ že křivení tj. nejednotkové poměry intervalů délkových ku časovým je důvodem-důsledkem vzniku hmoty...hmota je důsledek „křivení“ časoprosotru. Tam kde není absolutně zakřiven časoprostor tak je on v c stavu a tedy tam není hmota v žádném z fyzikálních stavů ...což je stav časoprostoru před Třeskem. Jestli Tě nezajímají absolutní rozměry, ale jen poměry dimenzí, to je virtuální realita. V normální realitě má vše svůj absolutní rozměr, ta perspektiva už je jen něco zdánlivého, co doléhá k našim smyslům. Jestli něco nemá skutečnou délku a skutečný čas, může to mít nekonečně mnoho podob, což je totéž, jako by to neexistovalo. Ty ten interval relativizuješ ještě nad rámec TR a tvrdíš, že ten "pravý" vždy vnímáme perspektivou pootáčení vůči pevnému rastru. **Nepochopil si mou řeč...** Nesouhlasím s tím, ale to by byla věc názoru. Horší je, že jsi nedefinoval ten rastr. **Rastr** jsem definoval : je to časoprostor euklidovscky plochý-rovný, nezakřivený a tedy po Třesku nereálný, neexistující (před Třeskem ano)....lze ho do křivého časoprostoru vložit jako pomůcku čili jako „rastr“. Jestli něco neexistuje, nemůžeš se na to odvolávat. Dušane, pokud po Třesku, se původní 3+3 D časoprostor zakřivil a od té doby existuje už jen zakřivené podobě, pak to ještě neznamená, že je iracionální aby si člověk „vyrobil“ nezakřivený 3+3 D rastr „jako“ a v lokálním místě s ním pracoval tj. do něj stahoval hodnoty dění reálu. Sice rastr neexistuje, ale ty si můžeš myšlenkově prošpikovat tímto 3+3 D nezakřiveným neexistujícím rastrem-časoprostorem celý vesmír teoreticky-myšlenkově – taková konstrukce nic nenarušuje podobně jako derivace ke křivce je přímka a ta v lokálním místě tečného bohu nenarušuje „křivost křivky“ ani „křivost přímky“. Krom toho se mohu odvolávat i na věci které ve vesmíru neexistují, ale „mohou“ existovat anebo existovaly anebo budou existovat. Dvě minuty po Velkém třesku neexistoval penicilín a přesto kdybych „tam“ byl po Třesku, tak bych mohl s tím penicilínem kalkulovat....a dnes lidé vyrábí farmaka tj. tak složité molekuly, o kterých se vesmíru ani nesní a které nebyly před 10 lety realitou ...a ty tvrdíš, že co neexistuje, že se na to nemůžu odvolávat ... to je nedomyšlená námitka. 1) Ten penicilin je „zakřivenější“ než zbytek prostoru ☺.2) Protože prostor bez hmoty je nemyslitelný, nemůže nikdy absolutně plochý prostor nikdy existovat. 3)Vesmír neexistuje ve všech časech simultánně, takže mluvit o plochém časoprostoru je pro mě matoucí virtuální realita. 4) Pro mě je realitou kladně zakřivený prostor v plochém čase.

(citace Navrátila původní řeč) //Pokud toho superfixního pozorovatele „posadíš“ na ten interval, budeš se sám i s intervalem „zcvrkávat anebo rozpínat“ a nepoznáš nic, že ?

(odpověď Streita) Na to mám lék. Expanze čeho ? a proč ? k ní dochází a jak ? na dálku působí kumulativně, protože s rostoucí vzdáleností se projevuje lineárním nárůstem. pokud expanze je, ale pokud délka nekonečně velká expanduje, je pořád jen nekonečně velká. To znamená, že „expandovat“ může jen ten původně zvolený interval na délce. Ne, expanze může probíhat množováním absolutních intervalů. Jsem zásadně proti...zásadně...a mám na to logický důvod....koneckonců zde níže o něm píší. Naprosto jasně jsem ovšem vysvětlil, že interval zvolený je zvolený a teprve tento zvolený interval „se kouká-pozoruje“ v jině

soustavě že „se něco děje“ s jiným intervalem. A už tu máš dvě soustavy a tedy jednu fixní – interval co se s ním nic neděje a druhou soustavu, co se v ní „natahuje-expanduje“ interval anebo zcvrkává ... ale pozorovatel fixní snímá děje-jevy do své soustavy a tím i jev o zcvrkávání či expanzi jako vjem vlivem pootáčení cizí soustavy a tak na cizí soustavě může být interval neexpandující, jen se pootáčí což se pozorovateli zdá jako expanze či zcvrkávání. Gravitace však se vzdáleností slábne inverzním kvadrátem. Čeho? **Vzdálenosti**. to nutno dodat. gravitace je $x/t \cdot t$... gravitace je nelineární posudek-zhodnocení-vyhodnocení projevu nejednotkových intervalů, tedy už posudkem křivosti – čili pootočení. Pro mě křivost něco geometricky absolutního, nikoliv věc perspektivy při otáčení. To co říkáš je nedomyšlené... ((**pošlu ti obrázek s nějakým popisem a ty nad ním přemejšlej nejméně několik dní abys pochopil tu hloubku co je v něm ukryta **)) Na blízku - ještě v rámci kup galaxií - je však dost silná na to, aby převládala nad globální expanzí.

(citace Navrátila původní řeč) //..ten interval je „ukrojená věc“..

(citace Navrátila původní řeč) //A nyní co to je rozpínání respektive zcvrkávání dimenze....ó nikoliv dimenze, ale intervalu na dimenzi !

(**odpověď Streita**) Ano, odtikavající čas "ukrajuje" intervaly na dimenzi času a expanze na prostorových dimenzích "ukrajuje" **expanze není ukrajování intervalů, ale „roztahování-rozpínání“** ... **proto ukrojování intervalů nelze nazvat expanzí**...ukrajování je „krácení bodu“ po dimenzi skoky, po intervalech Budiž, nechal jsem se zavléct do Tvé terminologie. Měl jsem na mysli expanzi jako generování nových kvant (prostoru, času) **neexistuje žádné generování „nových“ intervalů** to jsou pak čáry-máry-fuk a něco se zjevilo z ničeho **Ne z ničeho, ale z minulého stavu!** intervaly prostoru. **Expanze neukrajuje stejné intervaly...** V jedné dimenzi jsou stejné. intervaly nejsou „v“ tedy „v dimenzi“ ale „na dimenzi“ tedy na špagátku a né ve špagátku.... Dimenze je z těch intervalů (z kvant poplatných energií expanze) V prostoru však nemáme dost krátký "metr" na změření minimálního časového intervalu mezi dvěma po sobě jdoucími okamžiky, takže se čas jeví (pseudo)spojitě. **Špatně...pleteš věci. Ty mi jen nerozumíš.** Rozpínání dimenze není natahování intervalu na ní, ale podle mě se ty intervaly množí, **já jsem ironizoval „natahování“ metru, abych tím zdůraznil svou verzi, že rozpínání či smršťování je vjem z pootáčení soustav Na vjemech nemůžeš stavět seriózní fyziku sakra ... samozřejmě že to není vjem jako „halucinace“ ... sakra... vjem rovná se příjem do počítače do dalekohledu, do přístroje do detektoru ...detektor „vnímá“ metr zkrácený, protože se na ten metr ten detektor dívá ze šikmého úhlu, neb ten metr je pootočený k němu a tak** **V N Í M A Š** zkreslené pravdy... pochop, že i já smím použít slovíčka mírně v metafoře...sám jich používáš hafo v metafoře a jinému bys to nedovolil?...? vjem může být i fyzikální a dokonce správný... **vnímáš záblesk světla? já a no a je to vjem nefyzikální jen proto, že ten záblesk vnímalo moje oko? Člověk soubor desítek a stovek přístrojů, které všechny vnímají-snímají realitu, vesmír, FYZIKALNĚ, ale nepřesně. Proto si člověk vymyslel a vyrobil namísto „svých tělesných přístrojů“ jiné přístroje co snímají za něho totéž, ale přesněji. Takže vjem člověka je realistický a fyzikální (!), bohužel pouze nepřesný, zkreslený a rozladěný. Chtěl jsem jenom říct, že fyzika je objektivní, že nemůže stát na subjektivismu: třeba z které soustavy se díváš. Tady je moje zásadní opozice i proti TR. tedy ze „zakřivenosti“ stavu časoprostoru ... a ta zakřivenost (pootočení soustav) se děje po Třesku nejednotkovými poměry intervalů dimenzí délkových vůči časovým $v < c$ ((což nejednotkový poměr je v podstatě „snímek“ do pozorovatelný o křivostech-pootočeních soustav.)) ovšem „zmnožování“ intervalů ??? to je jednak nelogické a jednak nefyzikální a logicky i nepochopitelné... Velký třesk Ti nevdá; ale když já říkám, že ten „třesk“ probíhá zrodem každého nového okamžiku, a to neustále, tak nechápeš... Troufám si tvrdit, že o**

logice toho ze své praxe musím vědět více než Ty. I kdybys věděl 10x víc než já použil si ten tvůj kanón špatně... a já použil tu mouchu-logiky lépe. Vsadím se. Já bych sázku přijal. Ale kdo nás rozsoudí? Když je něco těžko představitelné, nemusí to být nelogické O.K. "natékají" časem generované informace do vícerozměrného skalárního pole.

(citace Navrátila původní řeč) //Hmota „se zcvrkává“..

(citace Navrátila původní řeč) //A na hmotě, která „se zakřivuje do sebe“ se nutně musí jevit ostatní globál-vesmír, že se rozpíná..

(odpověď Streita) Takže podle Tebe se nerozpíná vesmír ale zcvrkává se hmota. Budeš-li pozorovatelem na hmotě, která se sama zcvrkává vůči „jednotce“ = Vesmírný interval z cééééčka, pak budeš pozorovat že se vesmír-ta jednička rozpíná. Budeš-li pozorovatelem „na jedničce“, budeš vidět, že směrem do mikrosvěta se intervaly hmotové zcvrkávají, To je relativismus na druhou no a ?? hmota a její dimenze se kroutí zabalují, vlnobalíčkuje a tím pádem globální vesmírný neměnný jednotkový interval *koukáním* do mikrosvěta, co se křiví a vlnobalíčkuje, tak vidí do Planckových škál zcvrkávání intervalu metrového, což je „zabalování“- kroucení časoprostoru na Plankových škálách a to je pro globálního pozorovatele zcvrkáváním...jeho pozorovatelna snímá vlnokroucení, jako pootočení Ty jsi posedlý tím Lorenzem no, posedlý ... to může být pravda a nemusí , to tvůj nefyzikální vjem...který nepatří do debaty, jak si to sám řekl.Patří sem to, že Lorenzovy transformace dělají z optiky (perspektivy) realitu založenou na subjektivitě pohledu. Já jsem absolutista. Celá STR je nesmysl. a tím pootočený interval je menší, jeví se jako zcvrklý. Proč by se měla zcvrkávat? Kam až se zcvrkne? Kam...do hmoty, kompaktifikuje se zabalí se ... A ve velkém třesku byla rozlehlejší? Co to je rozlejší ? Před Třeskem byl časoprostor Jak mohlo něco „být“ než vznikl čas? Dušane, toto už jsem ti popisoval několikrát a pouze tvoje vina to je, že si ODMITL se nad tím zamyslet...Prostě si to niterně zamítl a s odporem si nepřistoupil nad tím myslet...proto budeš stále „nevědomý“. Krucinál, pochop, či lidé a jejich mozek vnímá čas jako tok-tikání-odvíjení a to „po dimenzi“ časové veličiny. Pochop, že sedíš-li v křesle bez pohybu, tak se stejně vesmírem pohybuješ tj. posouváš svůj bod po dimenzi délkové. Totéž dělá tvé tělo s časem... tvé tělo se posouvá po časové dimenzi a tím vnímáš čas....ale... ale vnímání je realistické proto, že tvůj posun po časové dimenzi je jiný než po dílkové dimenzi... proto tu je-existuje ten „chod-pochod-odvíjení“ času. Budeš-li na fotonu, tak tam je poměr odvíjení po časové dimenzi a souběžně s tím odvíjení po délkové dimenzi STEJNÝ tedy poměr je jednotkový a tedy foton nevnímá chod-odvíjení času....on má tu jednotku času i jednotku délky libovolně velkou tedy i nulovou, tedy i tik-interval hodin pomyslných na fotonu je nekonečně dlouhý, čili „trvá“ libovolně dlouho...ale my-lidé hmotní na hmotném kusu-Zeměkouli se pohybujeme vesmírem v c a to znamená, že vnímáme jiné intervaly délkové a jiné časové VUČI jednotkám a proto vnímáme tok-odvíjení času, intervalů na dimenzi časové. Pochop to už... cééčko je nejúžasnější zákon vesmíru a od něj se vše odvíjí. Čas tedy nevznikl, čas je veličina „netikající“ ale roztiká se když bod po ní, po dimenzi té veličiny, bude kráčet nejednotkovým intervalem vůči „jinému“ intervalu délkovému...($v < c$) pak ho ten „krok“ po časové dimenzi vnímáme jako chod času ... pochop to už Dušane. Délka je veličina a čistě náhodou má „cosi“ co nazveme dimenze ((jako Bůh je trojjediný))... i čas je veličina a čistě náhodou má dimenze....ale síla není veličina základní neb je „udělaná z jiných veličin“ a proto má síla „rozměr“... rozměr jakožto s e s t a v u z jiných veličin ...kilogrammetr za sekundu nadruhou – to je rozměr, v němž jsou ukryty dimenze od veličiny čas a veličiny délka a od veličiny hmotnost. Myslím, že fyzika má jen dvě veličiny, co ony mají „sebe-samu“ v **multiprovedení = dimenze**...ostatní veličiny jsou jednak odvozené a jednak nemají dimenze ; **dimenze jsou jakási „pomnožení téhož“**...síla nemá dimenze... ale lze jí rozložit právě do dimenzí veličiny délka čili do složek... sílu bychom

nemohli rozložit do složek kdyby neexistovaly dimenze od veličiny „délka“ (tj.tato veličina „délka“ má výšku, šířku, hloubku → tohle jsou jména těch tří dimenzí ...úmyslně jsem nepoužil slovíčko „délka“ neb náhodou z historických důvodů se shoduje název veličiny a její vlastní dimenze) ; takže sílu rozložíme do složek, ale nemá ta síla své dimenze, má ovšem rozměr, což je seskupení tří jednotek od tří veličin (i v použití jejich dimenzí) „x“ ; „t“ ; „m“. S Tvým výkladem veličin a rozměrů souhlasím. Dokonce i na těch základních veličinách bychom se skoro shodli: já ovšem říkám, že veličinu-dimenzi určuje energie (frekvence) její expanze, vše ostatní jsou odvozené „veličiny“ s nějakým „rozměrem“ . S čím nesouhlasím je, že čas je podle Tebe kutálení hmoty, což když přeložím je rychlost fyzikálních procesů (nemyslitelných bez hmoty), ale pro mě je čas nezávislou veličinou, která odtikává sama od sebe. Uvažuj, kdyby se čas zrodil až ve velkém třesku, neměl bys referenční soustavu pro umístění časového okamžiku, ve kterém nastal. plochý, euklidovský nekonečný a tak interval na dimenzi délkové mohl být volen jakkoliv velký a stále byl jednotkový, ale...ale když bys zvolil už libovolný interval na délce a nazval ho jedničkou, pak už bych byl volbou jednotkového intervalu na dimenzi časové závislý. Už bys nemohl interval pro tik času – jednotku času volit libovolně. Když máš jednotku délky, musíš k ní zvolit PŘISLUŠNĚ velkou jednotku času abys dostal céééčko $c = 1 / 1$ To je zákon vesmíru. Od céééčka se všechno začne, to je nejuniverzálnější poznatek, který člověk od vesmíru dostal darem. Říkám...“c“ fetišista ?????? Od toho se dá vše zjistit, vše, vše znamená postavit Teorie všeho !...tj.od poznatku co a proč je $c = 1 / 1$.Každé vlnokroucení časoprostoru je výrobou hmotových struktur...a napsání vlnových funkcí pro každý element hmoty je už pouze erudice matematika. To už se mi víc líbí, Zephirova idea, že vesmír se zahušťuje a tím zdánlivě expanduje (intrakce by byly pomalejší). To je na tvém úsudku ... zda pochopíš či ne mou verzi. Myslím, že ji chápu, jen nepřijímám... je mi líto, mohli jsme být na tomto světě už dva. Já naopak tvrdím, že skutečně musí expandovat, aby zvyšoval historickou kapacitu. To jsou netriviální spekulace. Řeš nejprve principy a důvody platnosti principů.

(citace Navrátila původní řeč) //Máme „dva časoprostory“ tj. jeden rastrový idealizovaný (nereálný) a druhý „reálný časoprostor“.

(odpověď Streita) To už je platónský idealismus.Proč ? Chceš-li se bavit o s dítětem o dřevěném autíčku musíš si k představě stavět „řečnické a vizuální“ předpoklady. To dítě mám být já? ☺ Žádné "věčné vzory" rastrový nereálný časoprostor není „platónský idealismus“... rastr se používá naprosto v každé popisové geometrii. Vše co namaluješ do soustavy os „přímek či polopřímek“ je onen nereálný časoprostorový rastr...nereálný proto, že v přírodě neexistuje jako lineálně přímý, ale jen a jen zakřivený a do tohoto venku zakřiveného časoprostoru si ty na „konstrukčním papíře“ vkládáš rastr tří prostorových os do který spouštíš hodnoty z jiných soustav a to v podstatě zakřivených-pravých venku realizovaných vesmírem. Co neexistuje v realitě, nemá žádný – už vůbec ne důkazní – smysl. Nesouhlas, já se mohu bavit o léku na AIDS ikdyž ještě on neexistuje v celém vesmíru ...(ale bude existovat), takže to má smysl se o něm bavit – ty tvrdíš že ne. Plochý prostor nebude existovat nikdy, ani kdyby lidstvo našlo léky na všechny nemoci. Je to jen něco, co existuje v našich hlavách nebo jak říká Platón „na nebesích“; To je NIKDE! si raději neber na pomoc, protože to je metafyzika. Rastr nekonečně přímých přímek-os tří dimenzí (v idejích lidí v jejich představách) není metafyzika. Rastr (co ho příroda nemá) je zidealizovaný – narovnaný časoprostor...a tak tím, že není rastr vypíchnutý z reálu (po Třesku už je jen zakřivený) tak tomu ty říkáš metafyzika?... pak by musela být metafyzika naprosto vše co si lidé zaokrouhlí, a zidealizují do svých „pomůček“ pouze podobných geometrii a podobných pravé matematice co renormalizuje atd. Aproximace není metafyzika.Stejně jako rastr nezakřivených os ...což jsou tečny k zakřivenému časoprostoru... Zamysli se nad tím, že

geodetika je nejkratší vzdálenost v prostoru, přesto je vždy zakřivena (už existencí hmoty). Co je potom tečna? Uvědomuješ si, že tím přidáváš další referenční dimenzi? Metafyzikou se to stává, když na té aproximaci buduješ teorie o realitě. Proto, že toto pokusení existuje i v matematice – totiž vydávat ji za něco existujícího mimo a nad realitou – a také proto, že je deterministická a neodráží nevratný čas, není samotná matematika důkazem ničeho. Odkaz na něco idealizovaného a tedy neskutečného nic neřeší. **Jaký odkaz ? Naprosto nevíš o čem mluvím a proto nevíš sám o čem mluvíš.** Není to předmětem fyziky, ale náboženství. ??? **Rastr, jako pomůcka není náboženství.** Ty jsi ne zvolil rastr jako pomůcku, ale jako referenční soustavu, referenční soustava je sice pomůcka kterou nevyrobil vesmír, ale člověk a tak proč by nemohla být použita pro jistý účel, záměr ? tři osy malují už děti do sešitu a spouští do toho axonometrické obrázky těles ...? Kdyby ty děti prodloužily ty přímký (osy) dostatečně daleko, ony by se všechny uzavřely. Není to jedno zda rastr bude referenční soustavou nebo rastrem ? či osami či pod libovolným slovním označením ? Ty sám používáš slovo expanze které nemohu ani cítit... To je Tvůj subjektivní vjem. Kdybych Ti zazpíval, tak beru, že se Ti to nemusí líbit, ale proti fundamentálně-kreačnímu smyslu expanze bys musel mít pádnější argumenty. která podle Tebe měla existovat před Třeskem, a to ještě bez času, co to plácáš ?????????????????? čas je VELIČINA ikdyž „neběží“...čas nikdy neběží !!!!!, ale bod hmotový po časové dimenzi „se valí, se posouvá, teče, tiká, chodí... čas jde či odvíjí se PO DIMENZI ... kdyby čas NEBĚŽEL tak by i tak byl-existoval jako VELIČINA ... sakra pochop to už ... budeme konečně dva. Jak už jsem napsal, čas podle mě není osa, po které se kutálí hmota, ale generátor reality: vždy z minulého do té aktuální. ačkoliv nemá pro to žádný důkaz . Je to jen v Tvé hlavě. To je...ale to neznamená, že když je to v mé hlavě že to v budoucnu nebude ve všech hlavách ... Pokud si sám volíš soustavu souřadnic, tak už nic jiného neděláš než že volíš právě rastr a nevolíš křivý reálný časoprostor-systém, tak i ty jsi v rastru v okolí nuly – průsečíku souřadnic – zaokrouhluješ vše do rastru na nezakřivenou soustavu a do této spouštíš všechny hodnoty světa a vesmíru, které ty – pozorovatel v okolí toho nula bodu v soustavě se nacházíš... ty idealizuješ do lineární soustavy, euklidovskey ploché vše z křivého časoprostoru. A ani to jinak nejde, tak co žvaníš, že je to náboženství ??? Než plácneš, uvažuj. Reimannova matematika to umí řešit přímo, tak se nevymlouvej, že ten rastr potřebuješ kvůli idealizaci či aproximaci. Ne, nevymlouvám se, ale bez použití rastru k výkladu bys už nepochopil vůbec nic a bez rastru by se výklad těžko dal vyložit atd. Ty ho potřebuješ principiálně, abys vůči něčemu, co neexistuje, mohl potáčet a kroutit své představy. Ani to není pravda.... klidně si vezmi dvě soustavy zakřivené – jednu jako soustavu pozorovatele a druhou jako soustavu v níž je testovací těleso a spouštěj si hodnoty do zakřivené soustavy. Ovšem když budeš spouštět do soustavy pozorovatele který je velký s dílkou řádů 10^{-11} m předmět-kvasar, galaxii o řádu velikosti 10^{23} m, tak stejně tvoje pidi-soustava vůči maxi-obrovské soustavě bude pouze právě jakousi infinitezimální tečnovou soustavou k té velkosoustavě ... a tím pádem tvoje malá pikosoustavička je rastrem, tečným rastrem, lokální soustavičkou ((ale prodloužíš-li tečny do nekonečna ??,..)) vůči globálvelké soustavě křivé...

Pochop konečně : vem si globál křivý časoprostor a udělej k němu tři tečny v bodě... pak ten bod bude počátek tvých os-rastru tvé rastrové soustavy pozorovatele, do které budeš měřit a vyhodnocovat celý ((zakřivený)) vesmír ...Lokální tečny k reálnému časoprostoru jsou nejen úsečky, ale v prodloužení do nekonečna se stávají tím rastrem... Pokud je vesmír globálně zakřiven, nemá už pozorovatelnu, do které bys umístil tečny. Já to řeším tak, že těmi “tečnami“ (jdoucími všemi body a ve všech směrech) je plochý čas, zatímco prostor je zakřivený. Takzvaný časoprostor je virtuální realita, protože se jedná o posloupnost událostí v plochem čase, ve kterém malé „velké třesky“ vytvářejí prostorovou realitu od jednoho okamžiku k druhému, a to od nekonečné minulosti do nekonečné budoucnosti. Nemusíš souhlasit. Ale rozumíš mé vizi?

Přemýšlej ...

Dušane, nejdříve musíš mít v duši ochotu myslet podle návrhu oponenta... pak myslet, co je na tom špatně...

Nápodobně. Já se snažím.

Vložil: **Streit** Čas: **5.9.2006 10:06:21** Reakce na:

(**citace Navrátila** původní řeč) //Je-li dimenze (délková) nekonečně velká, pak jak velký je interval na ní ?...? libovolně velký interval !

(**odpověď Streita**) To není pravda! (**reakce Navrátila červeně**) Ale Dušane... moje věta byla položena jasně a ty odpovídáš zcestně. Řekl jsem jasně otázku „jak je velký libovolně velký interval na nekonečně „dlouhé“ dimenzi délkové ? Nekonečná délka se může skládat z nekonečného počtu konečných intervalů.No, vidíš. A jak je velký ten „konečný“ interval ? Tím konečným a dále nedělitelným intervalem je pro mě kvantum času. A právě tohle je plácání...na délkové dimenzi není intervalem „kvantum času“... to je zcestný výrok neb je neodůvodnitelný ničím logickým. Navíc netvrdím, že délková dimenze je nekonečná – naopak : je zakřivená kladně, tedy do sebe, tudíž je uzavřená. Vesmír s konečnými všemi délkovými dimenzemi (?) no budiž...ale proč se tedy tyto veškeré délkové dimenze „roztahují-rozpínají-zvětšují-nabobtnávají-natakují-expandují-narůstají ????? co to je ? Co to je že „konečná délka“ zvětšuje počet svých bodů až do nekonečna (kružnice s konečnou délkou se zvětšuje do nekonečně velké kružnice s nekonečně velkým poloměrem) co to je ? a proč ?...proč ten švindl o konečnosti „balíš“ do UZAVŘENOSTI ? Představ si, že něco expanduje nekonečně dlouho a přitom je uzavřené (kladně zakřivené). Když pak něco expanduje souběžně, ale rychleji, tak to menší je v poměru rychlostí expanzí zakřivenější a to větší je v poměru expanzí plošší. To menší nekonečno může být v tom větším vnořeno. Když budeš mít dva generátory čísel, třeba skalárů, tak když ten jeden bude skaláry chrlit dvakrát rychleji, bude jich dvakrát více, bez ohledu na to, že také nekonečný počet. Když budeš nekonečně dlouho nafukovat kouli, také to pořád bude nekonečně velká koule.Ale i kdybys nesouhlasil s předchozími dvěma větami, měl jsi v rozporované větě logickou chybu! A ty ne ? Já podal protiargument, kde je tvůj protiargument. Nelze říkat „lžeš, logicky chybuješ“ bez důkazů !

(**citace Navrátila** původní řeč) //Když na dimenzi nekonečně dlouhé udělám interval, pak ho (jeho velikost) mohu NAZVAT „jedničkou“ . Odted' je to „fixní axiomatické určení velikosti“ je to onen „výchozí bod“.

(**odpověď Streita**) Ano, já ho měřím frekvencí času. (**reakce Navrátila červeně**) Proč ? ty nemáš klacek či svinovací metr ? Proč měřit interval délkový frekvencí času a frekvenci času měřit svinovacím metrem ?? Čerta poměřuješ Bohem a Boha poměřuješ čertem ??? Co tím získáš ? Relativisté ho měří rychlostí světla.POZOR... v tom je ten „trik“: céééčko je poměr dvou dimenzí, dvou intervalů dimenzí. A já právě než ten poměr se bude debatovat, chci najít smysl „intervalů“ na obou dimenzích i na dimenzi délkové a i na dimenzi časové. Když si napíšeš $c = x / t = 1 / 1$, tak samozřejmě můžeš poměřovat délkový interval pomocí cééé a frekvence času, ale došlo tu k tautologii. Musel si nejprve zvolit „jedničku“ pro interval času a

podle ní pak vyšla „jednička“ intervalu na délkové dimenzi. Čili to je to co já míním debatovat, že ... že cééé je univerzální vesmírem uzákoněný jednotkový poměr dimenzí ať už je jednotka jedné z dimenzí zvolena jakkoliv velká, tak se k ní ta druhá jednotka na druhé dimenzi musí přizpůsobit aby stále platilo cééé. Čímž lze prohlásit, že jednotka je *jakkoliv velká* i ta časová i ta délková, ale poměr musí dávat cééé. Proč? Ty jsi „c“ fetišista. Je to nejelegantnější a nejzákladnější zákon vesmíru...bez něj by nešlo „křivit“ prostoročas. A to je ten můj „vynález“ že křivení tj. nejednotkové poměry intervalů délkových ku časovým je důvodem-důsledkem vzniku hmoty...hmota je důsledek „křivení“ časoprosotru. Tam kde není absolutně zkřiven časoprostor tak je on v céééčkovém stavu a tedy tak není hmota v žádném z fyzikálních stavů ...což je stav časoprostoru před Třeskem. Jestli Tě nezajímají absolutní rozměry, ale jen poměry dimenzí, to je virtuální realita. V normální realitě má vše svůj absolutní rozměr, ta perspektiva už je jen něco zdánlivého, co doléhá k našim smyslům. Jestli něco nemá skutečnou délku a skutečný čas, může to mít nekonečně mnoho podob, což je totéž, jako by to neexistovalo. Ty ten interval relativizuješ ještě nad rámec TR a tvrdíš, že ten "pravý" vždy vnímáme perspektivou pootáčení vůči pevnému rastru. **Nepochopil si mou řeč...** Nesouhlasím s tím, ale to by byla věc názoru. Horší je, že jsi nedefinoval ten rastr. **Rastr** jsem definoval : je to časoprostor euklidovscky plochý-rovný, nezakřivený a tedy po Třesku nereálný, neexistující (před Třeskem ano)...lze ho do křivého časoprostoru vložit jako pomůcku čili jako „rastr“. Jestli něco neexistuje, nemůžeš se na to odvolávat.

(**citace Navrátila** původní řeč) //Pokud toho superfixního pozorovatele „posadíš“ na ten interval, budeš se sám i s intervalem „zcvrkávat anebo rozpínat“ a nepoznáš nic, že ?

(**odpověď Streita**) Na to mám lék. Expanzečeho ? a proč ? k ní dochází a jak ? na dálku působí kumulativně, protože s rostoucí vzdáleností se projevuje lineárním nárůstem. pokud expanze je, ale pokud délka nekonečně velká expanduje, je pořád jen nekonečně velká. To znamená, že „expandovatů může jen ten původně zvolený interval na délce. Ne, expanze může probíhat množováním absolutních intervalů. Naprosto jasně jsem ovšem vysvětlil, že interval zvolený je zvolený a teprve tento zvolený interval „se kouká-pozoruje“ v jiné soustavě že „se něco děje“ s jiným intervalem. A už tu máš dvě soustavy a tedy jednu fixní – interval co se s ním nic neděje a druhou soustavu, co se v ní „natahuje-expanduje“ interval anebo zcvrkává ... ale pozorovatel fixní snímá děje-jevy do své soustavy a tím i jev o zcvrkávání či expanzi jako vjem vlivem pootáčení cizí soustavy a tak na cizí soustavě může být interval neexpandující, jen se pootáčí což se pozorovateli zdá jako expanze či zcvrkávání. Gravitace však se vzdáleností slábne inverzním kvadrátem.Čeho ? Vzdálenosti. to nutno dodat. gravitace je $\frac{x}{t \cdot t}$... gravitace je nelineární posudek intervalů, tedy už posudkem křivosti – čili pootáčení. Pro mě křivost něco geometricky absolutního, nikoliv věc perspektivy při otáčení. Na blízku - ještě v rámci kup galaxií - je však dost silná na to, aby převládala nad globální expanzí.

(**citace Navrátila** původní řeč) //..ten interval je „ukrojená věc“..

(**citace Navrátila** původní řeč) //A nyní co to je rozpínání respektive zcvrkávání dimenze....ó nikoliv dimenze, ale intervalu na dimenzi !

(**odpověď Streita**) Ano, odtikavající čas "ukrajuje" intervaly na dimenzi času a expanze na prostorových dimenzích "ukrajuje" expanze není ukrajování, ale „roztahování-rozpínání“ ... proto *ukrojování* intervalů nelze nazvat expanzí...ukrajování je „kráčení bodu“ po dimenzi skoky, po intzervalech Budiž, nechal jsem se zavléct do Tvé terminologie. Měl jsem na mysli expanzi jako generování nových kvant (prostoru, času) intervaly prostoru.Expanze neukrajuje stejné intervaly... V jedné dimenzi jsou stejné. V prostoru však nemáme dost krátký "metr"

na změření minimálního časového intervalu mezi dvěma po sobě jdoucími okamžiky, takže se čas jeví (pseudo)spojitě. Špatně...pleteš věci. Ty mi jen nerozumíš.

Rozpínání dimenze není natahování intervalu na ní, ale podle mě se ty intervaly zmnožují, já jsem ironizoval „natahování“ metru, abych tím zdůraznil svou verzi, že rozpínání či smršťování je vjem z pootáčení soustav Na vjemech nemůžeš stavět seriózní fyziku tedy ze „zakřivenosti“ stavu časoprostoru ... a ta zakřivenost (pootočení soustav) se děje po Třesku nejednotkovými poměry intervalů dimenzí délkových vůči časovým $v < c$ ((což nejednotkový poměr je v podstatě „snímek“ do pozorovatelný o křivostech-pootočeních soustav.)) ovšem „zmnožování“ intervalů ??? to je jednak nelogické a jednak nefyzikální a logicky i nepochopitelné... Troufám si tvrdit, že o logice toho ze své praxe musím vědět více než Ty. Když je něco těžko představitelné, nemusí to být nelogické "natékají" časem generované informace do vícerozměrného skalárního pole.

(citace Navrátila původní řeč) //Hmota „se zcvrkává“..

(citace Navrátila původní řeč) //A na hmotě, která „se zakřivuje do sebe“ se nutně musí jevit ostatní globál-vesmír, že se rozpíná..

(odpověď Streita) Takže podle Tebe se nerozpíná vesmír ale zcvrkává se hmota. Budeš-li pozorovatelem na hmotě, která se sama zcvrkává vůči „jednotce“ = Vesmírný interval z cééééčka, pak budeš pozorovat že se vesmír-ta jednička rozpíná. Budeš-li pozorovatelem „na jedničce“, budeš vidět, že směrem do mikrosvěta se intervaly hmotové zcvrkávají, To je relativismus na druhou hmota a její dimenze se kroučí zabalují, vlnobalíčkovují a tím pádem globální vesmírný neměnný jednotkový interval *koukáním* do mikrosvěta, co se křiví a vlnobalíčkuje, tak vidí do Planckových škál zcvrkávání intervalu metrového, což je „zabalování“- kroucení časoprostoru na Plankových škálách a to je pro globálního pozorovatele zcvrkáváním...jeho pozorovatelná snímá vlnokroucení, jako pootočení Ty jsi posedlý tím Lorenzem a tím pootočený interval je menší, jeví se jako zcvrklý. Proč by se měla zcvrkávat? Kam až se zcvrkne? Kam...do hmoty, kompakťuje se zabalí se ... A ve velkém třesku byla rozlehlejší? Co to je rozlehlejší ? Před Třeskem byl časoprostor Jak mohlo něco „být“ než vznikl čas? plochý, euklidovský nekonečný a tak interval na dimenzi délkové mohl být volen jakkoliv velký a stále byl jednotkový, ale...ale když bys zvolil už libovolný interval na délce a nazval ho jedničkou, pak už bych byl volbou jednotkového intervalu na dimenzi časové závislý. Už bys nemohl interval pro tik času – jednotku času volit libovolně. Když máš jednotku délky, musíš k ní zvolit PŘISLUŠNĚ velkou jednotku času abys dostal cééééčko $c = 1 / 1$ To je zákon vesmíru. Od cééééčka se všechno začne, to je nejuniverzálnější poznatek, který člověk od vesmíru dostal darem. Říkám...“c“ fetišista Od toho se dá vše zjistit, vše, vše znamená postavit Teorie všeho !...tj.od poznatku co a proč je $c = 1 / 1$.Každé vlnokroucení časoprostoru je výrobou hmotových struktur...a napsání vlnových funkcí pro každý element hmoty je už pouze erudice matematika. To už se mi víc líbí, Zephirova idea, že vesmír se zahušťuje a tím zdánlivě expanduje (intrerakce by byly pomalejší). To je na tvém úsudku ... zda pochopíš či ne mou verzi. Myslím, že ji chápu, jen nepřijímám..Já naopak tvrdím, že skutečně musí expandovat, aby zvyšoval historickou kapacitu. To jsou netriviální spekulace. Řeš nejprve principy a důvody platnosti principů.

(citace Navrátila původní řeč) //Máme „dva časoprostory“ tj. jeden rastrový idealizovaný (nereálný) a druhý „reálný časoprostor“.

(odpověď Streita) To už je platónský idealismus.Proč ? Chceš-li se bavit o s dítětem o dřevěném autíčku musíš si k představě stavět „řečnické a vizuální“ předpoklady. To dítě mám být já? ☺ Žádné "věčné vzory" rastrový nereálný časoprostor není „platónský

idealismus“... rastr se používá naprosto v každé popisové geometrii. Vše co namaluješ do soustavy os „přímek či polopřímek“ je onen nereálný časoprostorový rastr...nereálný proto, že v přírodě neexistuje jako lineálně přímý, ale jen a jen zakřivený a do tohoto venku zakřiveného časoprostoru si ty na „konstrukčním papíře“ vkládáš rastr tří prostorových os do který spouštíš hodnoty z jiných soustav a to v podstatě zakřivených-pravých venku realizovaných vesmírem. Co neexistuje v realitě, nemá žádný – už vůbec ne důkazní – smysl. Je to jen něco, co existuje v našich hlavách nebo jak říká Platón „na nebesích“; To je NIKDE! si raději neber na pomoc, protože to je metafyzika. Rastr nekonečně přímých přímek-os tří dimenzí (v idejích lidí v jejich představách) není metafyzika. Rastr (co ho příroda mená) je zidealizovaný – narovnaný časoprostor... a tak tím, že není rastr vypíchnutý z reálu (po Třesku už je jen zakřivený) tak tomu ty říkáš metafyzika?... pak by musela být metafyzika naprosto vše co si lidé zaokrouhlí, a zidealizují do svých „pomůcek“ pouze podobných geometrii a podobných právě matematice co renormalizuje atd. Aproximace není metafyzika. Metafyzikou se to stává, když na té aproximaci buduješ teorie o realitě. Proto, že toto pokušení existuje i v matematice – totiž vydávat ji za něco existujícího mimo a nad realitou – a také proto, že je deterministická a neodráží nevratný čas, není samotná matematika důkazem ničeho. Odkaz na něco idealizovaného a tedy neskutečného nic neřeší. **Jaký odkaz ? Naprosto nevíš o čem mluvím a proto nevíš sám o čem mluvíš. Není to předmětem fyziky, ale náboženství. ??? Rastr, jako pomůcka není náboženství. Ty jsi ne zvolil rastr jako pomůcku, ale jako referenční soustavu, která podle Tebe měla existovat před Třeskem, a to ještě bez času, ačkoliv nemáš pro to žádný důkaz . Je to jen v Tvé hlavě. Pokud si sám volíš soustavu souřadnic, tak už nic jiného neděláš než že volíš právě rastr a nevolíš křivý reálný časoprostor-systém, tak i ty jsi v rastru v okolí nuly – průsečíku souřadnic – zaokrouhluješ vše do rastru na nezakřivenou soustavu a do této spouštíš všechny hodnoty světa a vesmíru, které ty – pozorovatel v okolí toho nula bodu v soustavě se nacházíš... ty idealizuješ do lineární soustavy, euklidovskey ploché vše z křivého časoprostoru. A ani to jinak nejde, tak co žvaníš, že je to náboženství???? Než plácneš, uvažuj. Reimannova matematika to umí řešit přímo, tak se nevymlouvej, že ten rastr potřebuješ kvůli idealizaci či aproximaci. Ty ho potřebuješ principiálně, abys vůči něčemu, co neexistuje, mohl potáčet a kroutit své představy.**